

Kevatkirje 23.3.2020
Seija ja Andrew Frears
45 Boulevard Central
La Milliere, 13011 Marseille
+33(0)767580889
seijafrears@gmail.com

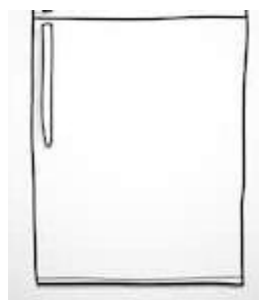
Toisella korona-virus-‘kotiaresti’ viikolla Ranska on kiinni kuten muukin Eurooppa. Cafe Club- ryhmä on tauolla saman ajan kuin yliopistokin. Presidentti Macronin kaskysta myos kaikkeen ulkonaliikkumiseen eli kaupassakaymiseenkin tarvitaan allekirjoitettu lupalappu, eika saa kavella yli 500m-2km kotoa ; joku oli saanut sakot kun oli lenkilla 9km paasta kotoa. Merenrataan ym ei saa menna ollenkaan. Jesper koiran metsakavelyt ovat meille nyt sitten henkireika, etta paasemme luontoon. Kun Anne-Claire kavelyttaa koiraa silla on punainen huivi kaulassa ja kun mina kavelytan sita laitan sille sinisen huivin. Meilla on hyvin tyytyvainen koira ! Eras kavelija sanoikin kaukaa, etta hieno kasvosuojus koiralla. Jarkevasti ottaen minullahan se huivi olisi pitanynt olla.

TV- puheessaan Macron kaytti useampaan kertaan sanoja ‘tama on sotaa epidemiaa vataan’. Ennen ulkonaliikkumis rajoitteita viikko sitten tapasin muutamia paikallisia ystaviani maanantain rukouspiirissa ja ihmettelimme miten tama pienen pieni virus on saanut koko maailman mullistettua. Rukoilimme, etta Jumala vapauttaisi meidat vihasta ja pelosta. Monet ovat todenneet, etta elamme historiallisia ja ennennakemattomia aikoja. Eraassa radion ohjelmassa kehotettiin kansalaisia lahettamaan ohjelmaan runoja tai muita teksteja jotka ovat olleet rohkaisevia ja nostaneet mielialaa. Entinen opiskelijani, Katherine, kertoi etta Englannissa ihmiset hamstraavat wc paperia ja saippuaa. Andrew kavi viimeviikolla kaupassa eika siella ollut yhtaan leipaa, riisia, makaroonia eika spagettia; vihanneksia oli kuitenkin runsaasti. Englannin TV :ssa oli kuva itkevasta hoitajasta, joka oli tehnyt 13 tunnin pitkan tyopaivan ja tuli kauppaan, mista kaikki ruoka oli hamstrattu. Kauppoja ehka kehotetaan pitamaan ovet auki hoitohenkilokunnalle tuntia ennen aukioloaikaa, jotta tarkeaa tyota tekevat saisivat ‘akkunsa ladattua’.

Kevaan ensimmäisinä merkkeinä keltaiset mimosat ovat kukkineet, vaikka ilmat ovat vielä muuten epävakaat : on lampimia ja aurinkoisia paivia, sitten taas puhaltavat kovat mistraali tuulet ja valilla sataa. Talvella Etela-Ranskassa kuumavesipullot ovat avainasemassa, etta yolla pystyy nukkumaan. Iltaisin keitan pannullisen vetta ja taytan 3 kuumavesipulloa, jotka sitten laitan jaakylmaan vuoteeseen lammittamaan.

Arkinen elämä jatkuu kuitenkin samoin kuin tahankin asti : heti aamulla lakaisen Bellonen papanat terassilta. Vuohi Bellone ja Jesper koira ovat keksineet talven kuluessa missa porkkanoita sailytetaan. Jesper laittautuu pitkakseen jaakaapin eteen ja odottaa karsivallisesti, etta kaappi avataan ja sielta ilmestyy porkkana. Bellone sitavastoin seisoo kahdella jalalla ja kuoputtaa jaakapin ovea. Aluksi, ajattelemta sen enemppaa, avasin oven ja Bellone pisti paansa jaakaappiin niin, etta ovi-hyllyt lensivat lattialle. Lopulta totesin parhaaksi vieda Bellone ulos ja tuoda sinne herkkupala. Vuohi ymmartaa kun sanon : ‘Viens’ = ‘Tule’ ja kipittaa kiireesti terasille. Onpa ohjelmaa omasta takaa kun seurailee elainten oppimista. Lisaksi emanta Anne-Claire havahtui siihen, etta Bellone raukka oli taas laihtunut talvella ja paasi rautaportin aukosta ylapihalle kun Jesper ajoi sita takaa. Nyt lihotamme Bellonea antamalla sille ylimaaraaisia heinia ja muita herkkuja. Se pitaa erityisesti oliivipuun lehdistä, joita naapuri antoi pari-kolme isoa oksaa, seka banaanin kuorista, joita tuon sille normaalisti Cafe Club illoista.

Kansainvalisten opiskelijoiden Cafe Club illat ovat jatkuneet hyvin kevättalvella ennen korona viruksen aiheuttamaa taukoa, jolloin illoissa oli parikymmentä henkeä ja raamattupiirissa yli puolet osallistujista. Monet kiitokset esirukouksista, joita arvostamme suuresti. Helmikuun alussa meillä oli ensimmäinen musiikki-ilta. Saman kuun lopussa kun opiskelijat kokkasivat pizzaa, suomalaisen Liisa-Kyllikin ystava, Alexander, piti meille 'mini konsertin', jossa hän lauloi ranskalaisia balladeja. Lauloimme yhdessä kertosaetta hänen kirjoittamalleen Pariisi-Marseille laululle, jonka hän sepitti kun Pariisiin ja Marseillen yhdistävää 862 km pituista rataa kulki ensimmäisen kerran pikajuna eli TGV'n (Train à Grande Vitesse) ja matka taittui reilussa kolmessa tunnissa. : "Paris-Marseille on kiertotien arvoinen, Paris-Marseille ei tarvitse palata, St Charlesin asemalla teemme valilaskun, Vanhan Sataman laiturilla koskettaa enemmän sisustusta." "Paris-Marseille on kiertotien arvoinen, Paris-Marseille ei tarvitse palata, kolmen tunnin matka muuttaa koko maiseman, lahto Pariisiin asemalta ja sukellus etelan maisemaan."(vapaasti kaannettuna)

Andrew'n kanssa olimme Keski-Ranskassa, Valencen kaupungissa pienellä lomalla maaliskuun alussa. Olimme yötä Nassiran luona, joka on saksalaisen ystavamme Ritan ystava. Hän tulee alunperin Algeriasta, ja on elänyt koko ikänsä Ranskassa. Toisella viikolla olimme Ulla-Maijan luona Lezanesissa aina laajenevaa Nukke-Nalle museota katsomassa. Museokoira Dixin kaveltykset lahimetsissä tekivät hyvää kunnollemme. Oli oikein kiva mini-loma. Ennen Andrewn tuloa ahkeroin saada Cafe Club ohjelmat sekä muut paperit sahaoselle muisti-tikulle, jotta muutkin voisivat alkaa käyttää niitä. Ohjelmien ja paperiden paivitys jatkuu vielä nyt 'korona-tauolla' : eikohan ne saada ennen kesää tikulle! Andrew paasi palaamaan Englantiin loma/paivakoiria hoitamaan juuri ennenkuin lennot peruutettiin ja maat suljettiin.

Syksyllä ranskalainen ystavamme **Aline pyysi minua mukaansa israelilaisten kansantanssien naisten alkeiskurssi-iltaan** katsomaan ja kokeilemaan. Vuosikymmeniä sitten asuin kibbutssissa, jossa koko joukolla pyörimme piirissa kun oli jokin paikallinen juhla-aika. Opettajatar Maeva on oikein mukava ja illoissa on usein jopa 30 naista. He ovat iloista joukkoa ja vahitellen eri kansantanssien askeleet alkavat kayda tutuiksi. Alkuillasta meita on kymmenisen vasta-alkajaa ja myohemmin tulevat taitavat jatko-kurssilaiset. Illoissa voi olla niin kauan kuin haluaa, mutta puolentoista tunnin jalkeen jalkani ovat kuin spagettia ja suuntaan kohti kotia ja suihkua! Tamakin ryhmä on nyt 'korona-tauolla'.

Sain ystavaltani oheisen amerikkalaisen tiedemies Jerome Stowell'n omaelamakerrallisen selostuksen eraasta tieteellisesta kokeesta, jonka hän teki 1970 luvun puolivalissa viiden muun atomifyysikon kanssa:

"Olin melkein vannoutunut ateisti. Uskoin, että ihmiset puhuivat Jumalasta tarkoittaessaan vain omien ajatustensa ja kaiken olemassaolevan hyvän summaa – sen parempaa Jumalaa minulla ei ollut. En uskonut kaikkivaltiaaseen Jumalaan, joka elää ja rakastaa meitä kaikkia ja hallitsee kaikkea.

Sitten eraana pivana koin jotain, mikä todella pani minut ajattelemaan. Olin suuressa patologisessa laboratoriossa, ja yritimme saada selville aivojen sahaosien varahtelyn aaltopituuden. Loysimme enemmän kuin vain yhden aaltopituuden: loysimme kokonaisen aaltopituuksien kanavan. Tällä kanavalla oli niin paljon tilaa, että jokaisen ihmisyksilön aivojen varahtely on vielä tarkemmin juuri ja vain hänelle ominainen kuin hänen sormenjalkensa. Meidän pitäisi muistaa tämä: Jumala voi todella kirjata taivaassa meidän kunkin ajatukset aivan samoin kuin poliisi voi tallettaa sormenjaljet arkistoonsa.

Eraalla kokeella me halusimme selvittää, mitä aivoissa tapahtuu ihmisen kuolinhetkellä. Valitsimme naisen, jonka hänen omaisensa olivat toimittaneet mielisairaalaan, mutta joka oli paastetty sieltä pois. Laakari ei löytänyt hänestä muuta sairautta kuin syopakasvaimen aivoista. Sairaus vaikutti naisen kehon tasapainoon. Henkisesti hän oli poikkeuksellisen vireä ja alykas. Mutta tiesimme hänen olevan kuolemaisillaan, ja tassa tieteellisiä tutkimuksia suorittavassa sairaalassa hänelle kerrottiin, että hän kuolisi pian.

Asensimme hyvin pienen vastaanottimen naisen huoneeseen saadaksemme selvillä, mitä hänen aivoissaan tapahtuisi hänen siirtyessään elämästä kuolemaan. Sijoitimme huoneeseen myös pienen metallirahan kokoisen mikrofonin, jotta voisimme kuulla, mitä hän sanoi, mikäli hänellä oli jotain sanottavaa. Ryhmämme, viisi paatunutta tiedemiestä – minä oli ehkä kaikkein kovin ja uskonasioille kielteis- oli kojeineen viereisessä huoneessa valmiina mittamaan ja kirjaamaan kaikki havainnot. Kojeessamme oli neula, joka osoitti nollaa mitta-asteikon keskellä. Nollasta oikealle oli 500 plus-astetta ja vasemmalle 500 miinus-astetta. Olimme aikaisemmin mitanneet tällä laitteella ympäri maailmaa lahettavan 50 kilowatin tehoisen radioaseman voimakkuuden. Neula oli osoittanut yhdeksää plus-astetta.

Kun naisen elämän viimeiset hetket olivat kasilla, hän alkoi rukoilla ja ylistää Herraa. Hän pyysi Jumalaa olemaan armollinen niille, jotka olivat halveksivasti käyttäneet häntä hyväkseen. Sitten hän vakuutti Jumalalle uskovansa tallakin hetkellä, että Hänellä ainoalla oli valta ja elävä voima. Nainen sanoi, että Jumalalla oli aina ollut valta ja voima ja oli aina oleva. Hän kertoi Jumalalle, kuinka paljon hän rakasti Häntä !

Naisen rukous oli niin vallannut meidän tutkijoiden huomion, että olimme unohtaneet kokeemme. Katsoimme toisiamme. Kyyneleet virtasivat kylmien tieteellisten tosiasioiden tutkimiselle omistautuneitten miesten kasvoja pitkin. Minä en ollut sitä ennen itkenyt kuin pikkupoikana.

Akkia kuulimme kilahduksen mittarista, jota olimme unohtaneet seurata. Katsoimme sitä. Neula osoitti plus-puolen arvoa 500 ja yritti hurjasti paasta vielä siitakin ylemmas, mutta asteikko loppui kesken. Tämä nainen oli yksin ja kuolemaisillaan. Kuitenkin koska hän oli yhteydessä Jumalaan, hänen aivojensa varahetlyn energia oli enemmän kuin 55 –kertainen verrattuna 50 kilowatin tehoisen radioaseman voimaan. Olimme kokeellisesti osoittaneet tämän.

Seuraavaksi päätimme tutkia aivan erilaista tapausta. Valitsimme saman sairaalan potilaista kuolevan miehen, jonka sukupuolitauti oli edennyt aivoihin asti. Hän käyttöksensä oli raivoisaa. Kun laitteemme olivat kunnossa, pyysimme erästä henkilökunnan jäsentä arsyttamaan miestä, jotta tämä suuttuisi... Mies alkoi haukkua tätä henkilöä karkeasti, ja mittarimme neula siirtyi miinuspuolelle. Sitten mies kirosi tämän henkilön käyttäen Jumalan nimeä. Mittarin neula heilahti akkia miinus 500 !

Olimme osoittaneet kokeellisesti, mitä tapahtui ihmisen aivoissa, kun ihminen rikkoi yhtä Jumalan kymmenestä käskystä: ei saa turhaan lausua Herran, sinun Jumalasi nimeä. Laitteemme olivat rekisteroineet Jumalan positiivisen voiman ja sielunvihollisen negatiivisen voiman. Olimme saaneet selvillä, että hyödylliset tosiasiat ovat positiivisia ja kymmenessä käskyssä kielletyt vahingolliset asiat enemmän tai vähemmän negatiivisia.

Uskon koko sydämeäni, että jos me tiedemiehet voimme kirjata tällaisia asioita, Jumala voi pitää kirjaa ihmisten ajatuksista. Hänen voimansa on suurempi kuin meidän, ja Hänen muistiinpanonsa ovat paremmat kuin kenenkään maan päällä tekemat.

Jumala on antanut meille monia suuria ja ihmeellisiä lahjoja. Kaikkein suurin ja ihmeellisin niistä on Hänen ainoa Poikansa Jeesus Kristus, joka ristiinnaulittiin Golgatalla, joka antoi elämänsä ja verensä, että meillä olisi iankaikkinen elämä, että me puhdistuisimme synneistämme ja parantuisimme sairauksistamme. Jeesus sanoi juuri ennen taivaaseenastumistaan: ' Kun Pyhä Henki tulee teihin, niin te saatte voiman. ' Jo aiemmin Hän oli käskennyt seuraajiensa odottaa, kunnes heidat puettaisiin voimalla, ja luvannut rukoilla Isää, että tämä lähettäisi toisen Puolustajan, totuuden Hengen.

Tämä Jumalan lasnaolo meissä antaa meille voiman, jonka suuruudesta meillä ei ole aavistustakaan! – Olen tiedemies ja rakastan Herraa kaikesta sydämeäni, sielustani, mielestäni ja voimastani."

Miten hyvä uutinen tämä tiedemiehen kokeen lopputulos onkaan tänä aikana kun moni asia on epävarmaa: Jumalan voima, kunnia ja rakkaus on muuttumaton.

Hyvää kevään odotusta ja 'korona-taukoa'
T Seija & Andrew & 'karvavorvat'

